

[Hans Hansen (Rørby).]

sige, at vi i vor Tid fjerner os mere og mere fra Opnaelsen af dette demokratiske Ideal. Vi er i Retsforbundet ubetinget Tilhængere af sandt Folkestyre. Men det har vi for det første slet ikke nu ikke alene af den Grund, at vi har Landstinget som den Bremsklods, det er paa Uviklingen og til Forflygtigelse af Folketingets Ansvar, men ogsaa som Følge af selve den statssocialistiske Opfattelse, som er tiltraadt af alle fire store Partier, i Særdeleshed af Det konservative Folkeparti, hvorefter det er Statens Opgave at gribe regulerende ind over for Produktionen, Vareomsætningen og Varetilførselen ved Toldlove og Importregulering saavel som ved Tilskudspolitik paa snart sagt alle mulige Omraader. Alt dette forhindrer simpelt hen Folkets Repræsentanter i at faa den Oversigt, som det var Hensigten at Folkestyret skulde have over Administrationen. Dette er en alvorlig Trusel og Fare for Folkestyret.

De fire store Partier her i Rigsdagen er stort set et Udtryk for Klasseinteresserne, og det samme kan siges om Det frie Folkeparti for ikke at tale om Det kommunistiske Parti. Og den storpolitiske Kamp, der forestaar, er en Kamp Klasserne imellem om at komme til Fadet, om at faa Magt til at tilvende sig Fordele for den Klasse, man repræsenterer, paa de andre Klassers Bekostning.

Men for at vende tilbage til Finansudvalget, saa er dets Stilling i dansk Politik overmaade central. Rigsdagen har formelt dirigeret sin bevilgende Myndighed for meget store Dele af Statsbudgettet til Finansudvalget; men det er, som jeg før nævnte, min Erfaring, at Finansudvalget ikke er i Stand til at løse denne Opgave og føre en betryggende Kontrol med Administrationen, og det er dette, der er Forudsætningen for, at Finansudvalget er blevet bevilgende. Alene Sagernes Mængde umuliggør dette. En saa forholdsvis fredelig Vinter som den, der nu er gaaet, har givet Finansudvalget over 1 000 Sager foruden, hvad der kan være af Andragender og ganske særlige Spørgsmaal. Det betyder, at Finansudvalgets Kontrol kun bliver rent formel. Om det er Sager, der ligger inden for de sædvanlige Rammer, det er noget, Finansudvalget kan se; men om den enkelte Bevillings særlige Forhold kan Finansudvalget slet ikke skønne. Dèr maa udelukkende bygges paa Embedsmændenes Skøn.

Som Eksempel kan jeg her nævne

Spørgsmaalet om den grønlandske Kryolitkoncession. Den har Finansudvalget godkendt, og det maatte her udelukkende støtte sig til Ministerens Autoritet og Oplysninger. Finansudvalgets Flertal turde ikke kræve, at Ministeren skulde prøve paa at lade andre Firmaer byde for at se, om de vilde byde Staten bedre Vilkaar, og man lod derfor de hidtidige Selskaber bevare Koncessionen med sikker Udsigt til en glubende Fortjeneste, skønt disse allerede har tjent Millionformuer i Forvejen. Saa afmægtig er Finansudvalget altsaa som Kontrol over for Administrationen.

Ganske i samme Plan ligger Afgørelsen i de sidste Dage med Hensyn til den nye Radiobygning. Den højtærede Trafikminister præsenterer Finansudvalget et Projekt til 7½ Mill. Kr., og skønt Finansudvalget privat har faaet tilsendt et Projekt, der er ca. 5 Mill. Kr. billigere, tvinges Finansudvalget til at træffe Afgørelse uden at have haft Lejlighed til at sikre sig en gennemgribende Undersøgelse af de to Forslag og deres Indhold. Og den Autoritet, der her forkaster Arkitekt Holger Jacobsens Forslag, er den samme Autoritet, som har udarbejdet Ministerens; saa uvildig kan man næppe sige, at denne Autoritet, nemlig Radioraadets Teknikere, er.

Jeg kan ikke godkende den Betragtning, at Arkitekt Holger Jacobsen ikke i sin Tid har løst sin Opgave, Teaterbygningen, godt, men maa mene, at han har udført det ham betroede Arbejde i sin Tid i fuld Overensstemmelse med, hvad der var forlangt og approberet. Og jeg kan ikke godkende, at hans nye Projekt til Ombygning af Størekassen ikke skulde være lige saa forsvarligt kunstnerisk, teknisk og pladsmæssigt som det af Ministeren forelagte Projekt til en ny Radiobygning i Rosenørns Allé. Og da det sidstnævnte Projekt anslaaes til 7½ Mill. Kr. og Arkitekt Holger Jacobsens er ca. 5 Mill. Kr. billigere end Ministerens Projekt, og da jeg ikke anser Kritikken, der er rejst imod det, for at være velbegrundet, synes jeg, det er en Skandale, at Finansudvalget ikke har haft Lejlighed til at undersøge og stille de to Forslag over for hinanden. Man maa jo ogsaa vægre sig mod den Tanke, at Størekassebygningen skulde være helt ubrugelig.

Den samme svigtende Evne til at føre den Kontrol, der betinger Finansudvalgets faktiske bevilgende Myndighed — og jeg understreger atter, at denne svigtende Evne udelukkende maa tilskrives For-